

זאת, הוא מורה שהוי"ה היא על כל ספירה (דף מ ע"ב) וספירה, כמו שאמר דוד (ד"ה א כט יא) לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר, ואין לך פעולה בתחתונים אלא על ידי מלכות, שנאמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, אבל בזמן שצריך קודשא בריך הוא להצדיק לצדיק, ולעשות עמו צדקה שהיא מלכות, עם התחתונים, נכללים בו כל הספירות, ונקראין צדיקים על שמו, יהו"ה נקרא על שמו צדיק, שנאמר (תהלים קמה יז) צדיק יהו"ה בכל דרכיו, ומרחם על בריותיו בצדקה, אין צדקה אלא תפלה, צ' אמנים, ד' קדושות, ק' ברכות, ה' חמשה חמשי תורה, וזהו צדקה תרומם גוי (משלי יד לד), ועליו נאמר לאברהם (בראשית טו ו) ויחשבה לו צדקה, וכשהוא רוצה בה נאמר בה (ישעיה נט יז) וילבש צדקה פשרון. מצד ה היא צדקה, ומצד י היא פובע על ראש צדיק אות ברית, עטרה בראש כל צדיק, ומצד ו נאמר בה (איוב יא ט) ארוכה מארץ מדה, מצד ה עליונה, ורחבה מני ים. וכשרוצה הקדוש ברוך הוא להמשיך נבואה, כל הספירות כלולים בהם, ונקראים נביאים, ומלכות היא דמיון כלם, שנאמר (הושע יב יא) ובני הנביאים אדמה, כמו שאמר הנביא (שם) ודברתי על הנביאים וגומר, שהיא כמו האספקלריאה שכל הפנים נראין בה, כן כל הספירות מראין בה פנים ודמיונם וצורתם, לכל נביא כפי השגתו למעלה, וכמו כן למטה היא מתלבשת בפסא הכבוד, ובכל הרקיעים, והאופנים וחיות הקדש, ובכל התלויים מהם, שיש מלאכים גבוהים עליהם, שנאמר (קהלת ה ז) כי גבוה מעל גבוה שומר

שאמר על זאת, הוא מורה שהוי"ה היא על כל ספירה וספירה, כמו שאמר דוד לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר, ואין לך פעולה בתחתונים אלא על ידי מלכות, שנאמר בה ומלכותו בכל משלה, אבל בזמן שצריך הקדוש ברוך הוא להצדיק לצדיק ולעשות עמו צדקה, שהיא מלכות, עם התחתונים, נכללים בו כל הספירות, ונקראים צדיקים על שמו. יהו"ה נקרא על שמו צדיק, שנאמר צדיק יהו"ה בכל דרכיו, ומרחם על בריותיו בצדקה, אין צדקה אלא תפלה, צ' אמנים, ד' קדושות, ק' ברכות, ה' חמשה חמשי תורה, וזהו צדקה תרומם גוי, ועליו נאמר לאברהם ויחשבה לו צדקה, וכשהוא רוצה בה, נאמר בה וילבש צדקה פשרון.

מצד ה היא צדקה, ומצד י היא כובע על ראש צדיק אות ברית, עטרה בראש כל צדיק, ומצד ו נאמר בה ארכה מארץ מדה, מצד ה העליונה, ורחבה מני ים. וכשרוצה הקדוש ברוך הוא להמשיך נבואה, כל הספירות כלולים בהם, ונקראים נביאים, ומלכות היא דמיון כלם, שנאמר (הושע יב יא) ובני הנביאים אדמה, כמו שאמר הנביא (שם) ודברתי על הנביאים וגומר, שהיא כמו האספקלריאה שכל הפנים נראין בה, כן כל הספירות מראין בה פנים ודמיונם וצורתם, לכל נביא כפי השגתו למעלה, וכמו כן למטה היא מתלבשת בפסא הכבוד, ובכל הרקיעים, והאופנים וחיות הקדש, ובכל הרקיעים, והפסאות שבהם, והמלאכים התלויים מהם, שיש מלאכים גבוהים עליהם, שנאמר

(קהלת ה ז) פי גבה מעל גבה שמר
וגבהים עליהם, וכן בכל פוכב
ומזל, כמו שפיתוב (תהלים קג יט)
ומלכותו בכל משלה, וזהו וביד
הנביאים אדמה (הושע יב יא), ולכל
אחד נדמה כפי כחו, שהיא
נשמתו, והבן אמן בכל פחו.

יהו"ה הוא בכתר, שהיה קדם
שנברא העולם הוא ושמו לבד
בכתר, כשברא העולם, במדת
ראשית ירד עליו, ולא היה חסר
מלמעלה, וכן בכל ספירה,
כמדליק נר מנר ואינו חסר מן
הראשונה ולא מחברתה, עד אין
סוף ואין תכלית.

וכי שמפיר אותו בזאת כמו
שמפיר אותו בעליונים
ובתחתונים, בעבור שהיא כלולה
מהעליונים, והיא יחוד וקשר
כלם, והיא מתלבשת בתחתונים,
ועל זה אמר הנביא (ירמיה יט כג) אל
יתהלל המתהלל כי אם בזאת,
היא נקראת נבואה מצד
הנביאים, חכמה מצד החכמים,
שכל הספירות נקראו חכמים.

ועשרים ושמונה אותיות הן לכל
מעשה בראשית, וכלן הן בין
לכתיבה בין לכל דבר שיצעה
בידים, שמעשה של עשרים
ושמונה הפרקים הם בעשר
אצבעות, וזהו הסוד, מהפח אל
הפעל, והכל בחכמה, וסוד הדבר
- כלם בחכמה עשית.

יש חכמה מצד של האותיות, ויש
חכמה מצד של הנקודות,
שהאותיות הן בת קול, ובהן סוד
הדבור לדרשה ולכל דבר שתלוי
בדרשה. התגים הם למחשבה,
והם בסוד הפתוב הזה ולחשב
מחשבת וכו', וכלם תלויים
בשכינה התחתונה, והיא הכלל
של כלם.

ובסוד זה תמצא את הטעמים
ונקודות ואותיות, וכן בכל אות

וגבוהים עליהם, וכן בכל פוכב ומזל, כמו
שפיתוב (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, וזהו
וביד הנביאים אדמה (הושע יב יא), ולכל אחד
נדמה כפי כחו שהיא נשמתו, והבן אמן בכל
פחו.

יהו"ה הוא בכתר, שהיה קודם שנברא העולם
הוא ושמו לבד בכתר, כשברא העולם
במדת ראשית ירד עליו, ולא היה חסר
מלמעלה, וכן בכל ספירה, כמדליק נר מנר
ואינו חסר מן הראשונה ולא מחברתה, עד
אין סוף ואין תכלית.

וכי שמפיר אותו בזאת, כמו שמפיר אותו
בעליונים ובתחתונים, בעבור שהיא
כלולה מהעליונים, ואינה יחוד וקשר כלם,
והיא מתלבשת בתחתונים, ועל זה אמר
הנביא (ירמיה יט כג) אל יתהלל המתהלל כי אם
בזאת, היא אתקריאת נבואה מסטרא
דנביאיא, חכמה מסטרא דחכימיא, דכל
ספירן אתקריאו חכמים.

וב"ח אתון אינון לכל עובדא דבראשית,
וכלהון אינון בין לכתיבה בין לכל מלה
דיתעביד בדין, דעובדא דכ"ח פרקין אינון
בעשר אצבעאן, ודא איהו רזא מהפח אל
הפועל, וכלא בחכמה, ורזא דמלה (תהלים קד
כד) כלם בחכמה עשית.

אית חכמ"ה מסטרא דאתון, ואית חכמה
מסטרא דנקודין, דאתון אינון בת קול,
ובהון רזא דדבורא לדרשא ולכל מלה דתלייא
בדרשא, תגין אינון למחשבה, ואינון ברזא
דהאי קרא (שמות לא ד) ולחשוב מחשבות וכו',
וכלהון תליין בשכינתא תתאה, ואינה כללא
דכלהו.

וברזא דא תשפח טעמין ונקודין ואתון,

ואות, וסוד הדבר **ש** שלשה תגים למעלה כמו זיינים של ספר תורה, בה רשומים (רמזים) כתרם ונקודות ואותיות, וכך בכל אות ואות. ש' שבת הגדול בינה, שבת הקטן מלכות, ב' שתי זרועות, גדלה גבורה, ת' תפארת. בו שקולה שבת לכל התורה, שלשה כתרם של ש, שלש ספירות עליונות, וכלם כלולים בתשובה, שהיא שכינה העליונה, ועליה נאמר תפלת כל פה.

והעמוד האמצעי הזה נקרא תפלת כל פה, אלא (כל) הוא כ"ן י"ה מן בינה, והוא העמוד האמצעי, הוא ממצע בשלש האותיות שהן יה"ו, שנקללות בבינה, והיא ממצע כמו גוף בין שתי זרועות, והוא אות בצדיק, שהוא כלול בא"ת, שהיא שכינה תחתונה הכלולה מא' עד ת', והוא כולל שלש ברכות התפלה הראשונות ושלש אחרונות, והוא כולל שני ו' ו', שנאמר בהן על שתי קצותיו וחבר, שהן (יהו) שתיים עשרה ברכות של התפלה שנקראו אמצעיות, וכל שמונה עשרה הברכות שנקללו בה, שהן שלש ווי"ם, שהוא דו פרצופים, וזהו שעור קומה, שנאמר בו עשר אמות ארך הקרש, במה עולות לעשר? באות י'.

קם זקן אחד, פתח ואמר: ודאי שבה' יש לה שלש ווי"ם, שהן שמונה עשרה ברכות, כמו זה: **ך**, שנאמר בהן וברכות לראש צדיק. מה זה ראש צדיק? זה העמוד האמצעי שבו שורות שמונה עשרה ברכות של ה' העליונה, וממנו נמשכו לה' התחתונה על ידי הצדיק, ומשום זה גוף וברית נחשבים לאחד.

ו' שהוא באמצע ה"ה, הוא שעור

והכי בכל את ואת, ורזא דמלה **ש** תלת תגין לעילא כמו זיינין דספר תורה, בה רשימיין (ס"א רמזיון) כתרין ונקודין ואתוון, והכי בכל את ואת, ש שבת הגדול בינה, שבת הקטן מלכות, ב' תרין דרועין גדולה גבורה, ת' תפארת, ביה שקיל שבת לכל אורייתא, תלת כתרין דש תלת ספירן עלאין, וכלהו כלין בתיובתא. דאיהי שכינתא עלאה, ועלה אתמר תפלת כל פה.

והא עמודא דאמצעיתא אתקרי תפלת כל פה, אלא (כל) איהו כ"ן י"ה מן בינה, ואיהו עמודא דאמצעיתא, איהו ממוצע בתלת אתוון דאינון יה"ו, דאתכלילן בבינה, ואיהו ממוצע פגופא בין תרין דרועין, ואיהו (דף מא ע"א) אות בצדיק, דאיהו כליל בא"ת, דאיהי שכינתא תתאה כלילא מא' ועד ת', ואיהו כליל תלת ברכאן דעלותא קדמאין, ותלת בתראין, ואיהו כליל תרין ו' דאתמר בהון (שמות כח ז) על שתי קצותיו וחבר, דאינון (נ"א ואינון) י"ב ברכאן דעלותא דאתקריאו אמצעיות, וכלהו ח"י ברכאן דאתכלילן ביה דאינון תלת ווי"ן, (נ"א דאתמר בהון יו"ד ה"א וא"ו ה"א), דאיהו דו פרצופין, ודא איהו שעור קומה, דאתמר ביה (שם כו טז) עשר אמות ארך הקרש, במאי סלקת לעשר באת י'.

קם סבא חד פתח ואמר, ודאי ה' אית בה תלת ווי"ן, דאינון ח"י ברכאן, פגוונא דא **ך**, דאתמר בהון (משלי י ו) וברכות לראש צדיק, מאי ראש צדיק דא עמודא דאמצעיתא, דביה שריין ח"י ברכאן דה' עלאה, ומגיה אתמשיכו לה' זעירא על ידא דצדיק, ובגין דא גוף וברית חשבינן חד.

ו' דאיהו במציעות ה"ה, איהו שעור קומה, ואיהו אמה, וסליק (נ"א

דסליק) בַּאת י' לְעֶשֶׂר אַמוֹת, דְּאִתְמַר בֵּיה (שמות
כו טז) עֶשֶׂר אַמוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, וְאַמָּה וַחֲצִי
הָאֵמָה רַחֵב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, דָּא ו' י', דְּאִיהוּ
בְּרִזָּא דְזו', דְּכָל תַּגִּין בֵּיה אִתְקַרִיאוּ.

שְׁתֵּי כְתַפְת (שם כח ז) חִבְרַת דָּא כְתַף עֲלֵאָה
וְכַתַּף תַּתְּאָה, דְּאִינוּן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא,
וְאִינוּן ה"ה, אֶל שְׁנֵי קְצוֹתֵיהּ אִינוּן ו' ו', וּבְהוּן
אִתְעֵבִיד ה' ה' בְּחַבְרָא, וּבְגִין דָּא אֶל שְׁנֵי
קְצוֹתֵיהּ וַחֲבַר (שם).

בְּכַר אֶתְר אַמָּה אִיהֵי ו', וּבְגִין דָּא אִיהֵי בַת
שְׁשֵׁה טְפָחִים, וַחֲצִי הָאֵמָה דָּא י', דְּתַרִין
יודִי"ן אִינוּן שְׁעוּרָא דְאַמָּה, וְאֵת י' שְׁעוּרָא
דִילָה תַלְת טְפָחִים, וְדָא ג', וְעֶשֶׂר אַמוֹת דָּא
אִיהוּ שְׁעוּרָא דְגוּפָא דְכַר נֶשׁ, לְקַבֵּל עֲשָׂרָה
דְּבָרִים דְּאִתְמַר בְּכוֹס שֶׁל בְּרָכָה, וְלֹא אֲשַׁתָּאֵר
בְּזִמְנָא דָּא אֶלָּא אַרְבַּע (ס"א דְּאִסְתַּלַּק ו' וְאֲשַׁתָּאֵר ר'
מִן הוּ פְרַצוּפִין, וְשְׁעוּרָא דְכָלָא ו', בַּאת י' סְלִיק לְעֶשֶׂר), כְּמָה
דְּאוּקְמוּהָ.

וּבְרַחֵו רְמִיזֵי בְּגוּפָא פְּגוּוּנָא דָּא, בְּדְרוּעָא
יְמִינָא תַרִין אַמִּין מִן פְּרָקָא לְפָרְקָא,
וְכֵן בְּדְרוּעָא שְׂמָאלָא תַרִין, הָא אַרְבַּע, וְכֵן
בְּתַרִין שׁוּקִין ד' הָא ח', וּבְגוּפָא תַרִין הָא
עֶשֶׂר, דָּא אִיהוּ עֶשֶׂר אַמוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ,
הַקָּשׁ"ר אִיהוּ בְּהַפּוּף אֲתוּוּן, בֵּין קָשֶׁר לְקָשֶׁר.
וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקָרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן
הָאֲחַת (שם כו כז). אִינוּן חֲמֵשׁ אֲצַבְעָאן
דִּיד יְמִין, וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקָרְשֵׁי צֹלַע
הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית חֲמֵשׁ אֲצַבְעָאן דִּיד שְׂמָאלָא,
וְאִינוּן חֲמֵשׁ אֲצַבְעָאן כְּלֵהוּ מְדָה לְבְּרִיחִים,
וְאִינוּן מִי מְדַד בְּשַׁעְלוּ מִים וְגוּמַר (ישעיה מ
יב). וְהָא אוּקְמוּהוּ, וְאִינוּן אַ א א א א חֲמֵשׁ
נְקוּדִין אֲלִין, דְּאִינוּן קַמִּין צַרִי חַלִּים חִירִיק שַׁרִיק, אִינוּן בְּרִזָּא

קוּמָה, וְהוּא אַמָּה, וְעוּלָה (שְׁעוּלָה)
כָּאוֹת י' לְעֶשֶׂר אַמוֹת, שְׁנַאֲמַר בּו
עֶשֶׂר אַמוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה
וַחֲצִי הָאֵמָה רַחֵב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד,
זֶה ו' י', שֶׁהוּא בְּסוּד שֶׁל ז', שְׁכָל
הַתַּגִּים נִקְרָאִים בּו.

שְׁתֵּי כְתַפְת חִבְרַת, זו כְתַף עֲלִיוְנָה
וְכַתַּף תַּחְתּוֹנָה, שְׁהֵן יְמִין
וּשְׂמָאל, וְהֵן ה"ה. אֶל שְׁנֵי
קְצוֹתֵיהּ, הֵם ו' ו', וּבְהֵם נַעֲשִׂים
ה' ה' בְּחַבְרָא, וּמִשּׁוּם זֶה אֶל שְׁנֵי
קְצוֹתֵיהּ וַחֲבַר.

בְּכַר מְקוּם אַמָּה הִיא ו', וּמִשּׁוּם
זֶה הִיא בַת שְׁשֵׁה טְפָחִים, וַחֲצִי
הָאֵמָה זו י', שְׁשֵׁתִי יוּדִי"ן הֵן
שְׁעוּרָא שֶׁל אַמָּה, וְהָאוֹת י' הַשְּׁעוּרָא
שְׁלָה שְׁלֹשֶׁה טְפָחִים, וְזֶה ג',
וְעֶשֶׂר אַמוֹת זֶהוּ שְׁעוּרָא שֶׁל גּוּף
אָדָם, כְּנֶגֶד עֲשָׂרָה דְּבָרִים שְׁנַאֲמַרוּ
בְּכוֹס שֶׁל בְּרָכָה, וְלֹא נִשְׁאַר בְּזִמְן
הַזֶּה אֶלָּא אַרְבַּעַה (שְׁנַחֲעֲלֵתְהוּ וְנִשְׁאַרְהוּ
ד' מִדּוּפְרָצוּפִים, וְשְׁעוּרָא שֶׁל הַכֵּל ו', בָּאוֹת י' עוּלָה
לְעֶשֶׂר), כְּמוֹ שְׁבַאֲרוּהוּ.

וְכַלָּם רְמוּזִים בְּגוּף כְּמוֹ זֶה:
בְּזְרוּעַ יְמִין שְׁתֵּי אַמוֹת מִפְּרָק
לְפָרְק, וְכֵן בְּזְרוּעַ שְׂמָאל שְׁתֵּים,
הָרִי אַרְבַּע, וְכֵן בְּשְׁתֵּי שׁוּקִים
אַרְבַּע, הָרִי שְׂמוּנָה, וּבְגוּף שְׁתֵּים,
הָרִי עֶשֶׂר, זֶהוּ עֶשֶׂר אַמוֹת אַרְבֵּי
הַקָּרֶשׁ, הַקָּשׁ"ר הוּא בְּהַפּוּף
הָאוֹתִיּוֹת, בֵּין קָשֶׁר לְקָשֶׁר.

וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקָרְשֵׁי צֹלַע
הַמִּשְׁכָּן הָאֲחַת, הֵם חֲמֵשׁ
אֲצַבְעוֹת שֶׁל יַד יְמִין, וְחַמְשָׁה
בְּרִיחִים לְקָרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן
הַשְּׁנִית, חֲמֵשׁ הָאֲצַבְעוֹת שֶׁל יַד
שְׂמָאל, וְאוֹתָן חֲמֵשׁ אֲצַבְעוֹת,
כְּלַן מְדָה לְבְּרִיחִים, וְהֵן - מִי מְדַד
בְּשַׁעְלוּ מִים וְגוּמַר, וְהָרִי
פְּרִשׁוּהוּ, וְהֵם א א א א א חֲמֵשׁ
נְקוּדוֹת אֲלוּ, שְׁהֵן קַמִּין צַרִי